

Meditatie Kerstfeest Baflo 2010

Een hemels teken: een pasgeboren kind in een voederbak.

Lezen: Lucas 2:1-20

Tekst:

"Dit zal voor jullie het teken zijn: jullie zullen een pasgeboren kind vinden dat in een doek gewikkeld in een voederbak ligt." (Lucas 2:12)

Broeders en zusters, jongens en meisjes,

Vind je het niet vreemd dat de aankondig-engel weet van de voederbak waarin baby Jezus gelegd is? Op zijn minst is het bijzonder. Een hemelse dienaar van God, die tot in detail weet wat er op aarde gebeurd is.

Zou hij soms aan het voeteneind van de voederbak hebben gestaan toen Maria haar eerstgeboren zoon er in legde? Of in de deuropening van het armoedige dierenverblijf in Betlehem?

Wij zeggen het wel eens. We kunnen engelen normaal niet zien, maar we weten wel dat ze er zijn. Ze zitten misschien op de vensterbank in onze kamers. Op onze schouder als we op weg zijn in de winter. Op de hoek van de preekstoel. Op de piano in de kerk of boven op het orgel.

Engelen zijn *"...dienende geesten, uitgezonden om hen bij te staan die deel zullen krijgen aan de redding."* (Hebr. 1:14)

Hoe het ook zij, een engel is in elk geval geen gluurder. Ook deze engel niet, die met de boodschap van de geboren redder de herders blij wil maken.

Blijft staan dat de hemel weet van deze geboorte. En dat vanuit de hemel deze geboorte op aarde bekend gemaakt wordt. Een boodschap van God is het. Want engelen vertellen nooit hun eigen ding, maar ze zijn overbrengers van de boodschap van God de HEER. Bijzondere dienaren van het woord, zou je hen ook kunnen noemen.

De aankondig-engel van Lucas 2 – het zou best Gabriël weer geweest kunnen zijn – brengt in Gods opdracht het goede nieuws aan de mensen, de herders in de nacht. Zij zijn tenminste wakker. De nachtploeg van wakers over de kudden ergens in het veld in het Judese heuvelland. Aan hen kan God zijn boodschap kwijt. Hij heeft hen daarvoor uitgekozen.

Ze schrikken zich wild als ineens een engel van de Heer bij hen staat en als het stralende licht van de Heer hen omstraalt.

Wat een hemelse glans zien ze. En wat een hemelse boodschap krijgen ze te horen.

"De engel zei tegen hen: 'Wees niet bang, want ik kom jullie goed nieuws brengen, dat het hele volk met grote vreugde zal vervullen: vandaag is in de stad van David voor jullie een redder geboren. Hij is de messias, de Heer.'" (vs. 10,11)

God de Heer weet heel goed dat dit een bijna ongelooflijke boodschap voor de mensen is. Daarom geeft Hij er een teken bij. Iets op het menselijke vlak, uit de alledaagse werkelijkheid, waaraan de ontvangers van de boodschap kunnen zien, dat het echt waar is wat God zegt.

Dat doet God vaker. De regenboog bij voorbeeld is het teken bij Gods verbond met de aarde en alle levende wezens, dat Hij de aarde nooit weer onder water zal zetten door een zondvloed.

Maria zelf heeft ook een teken gekregen, toen ze te horen kreeg dat zij de moeder van de Heer mocht worden. Haar verwante, de onvruchtbare Elizabet, is al zes maanden zwanger. *"Want voor God is niets onmogelijk."* (Lucas 1:37)

Op dat niveau zit ook het teken dat de herders krijgen van de engel bij de boodschap van de geboren redder.

"Dit zal voor jullie het teken zijn: jullie zullen een pasgeboren kind vinden dat in een doek gewikkeld in een voederbak ligt." (vs. 12)

Wat een geweldig contrast is hier zichtbaar. Aan de ene kant het stralende licht rondom de herders en de vreugdevolle boodschap van de geboorte van de gezalfde Heer. Aan de andere kant de uiterste nederigheid waarin de Messias ter wereld gekomen is. In zeer armelijke omstandigheden. Geboren in een dierenverblijf en neergelegd in een voederbak voor de beesten.

Een normale wieg was niet beschikbaar. Ook geen kinderwagenbak of campingbedje. Er was immers geen plaats in het gastenverblijf. De plek waar de mensen wonen en leven was te vol. Er zijn extra veel mensen in Betlehem vanwege de volkstelling. Waarschijnlijk moeten we denken aan een klein boerenhuisje, waar mensen en dieren in één ruimte leven, onder één dak. Honderd jaar geleden had je dat ook nog op het platteland in Nederland. Kijk maar in de openluchtmusea.

Je kunt niet rustig bevallen met dertig mensen om je heen op een oppervlakte van een paar vierkante meter. Daarom zijn Maria en Jozef voor de bevalling uitgeweken naar de stal, het verblijfs gedeelte voor de dieren. Die is toch leeg. De dieren – schapen waarschijnlijk – zijn buiten in het veld.

'Ga daar maar heen,' heeft de gastheer of de gastvrouw waarschijnlijk tegen Maria en Jozef gezegd. 'Kun je daar wel bevallen.'

En de voederbak of kribbe wordt geschikt bevonden om het ingebakerde kind in neer te leggen. Bij gebrek aan beter.

Armoede troef dus. *'Zo arm werd de Heer, der engelen Heer...'*

Welnu, juist die voederbak met dat kind erin, dat in doeken gewikkeld is, wordt naar God keuze het herkenningspunt voor de herders. Daar moeten ze naar gaan zoeken, als ze straks naar Betlehem trekken.

"Dit zal voor jullie het teken zijn: jullie zullen een pasgeboren kind vinden dat in een doek gewikkeld in een voederbak ligt."

De engel zegt: Dit is voor jullie het teken. Als je dit kind vindt en ziet, dan weet je dat dit die geboren redder is, de gezalfde Heer.

Aan de voederbak met dit kind kunnen de herders de betrouwbaarheid van de boodschap van de engel controleren. De hemelse boodschap blijkt geheel in overeenstemming met de werkelijkheid op aarde.

Is dat vreemd of bijzonder? Vanuit menselijke kant bekeken wel. Van de kant van de hemel bekeken niet. Want de hemel is zeer betrokken op de aarde. Zeker waar het gaat om de geboorte van hem die geboren redder is, gezalfde Heer van zijn volk en van heel de wereld uiteindelijk.

"Dit zal voor jullie het teken zijn..." zei de engel tegen de herders. Voor jullie... Voor ons ook? Ja, dat dacht ik maar wel. Wij lezen het verhaal. Wij horen het goede nieuws ook. Het gaat ook om de geboorte van onze redder Jezus Christus. Wij mogen het geloven.

De herders hoorden het voor ons. Zij zijn op weg gegaan naar Betlehem en hebben het kind gevonden, gewikkeld in doeken en liggend in een voederbak.

Lucas vertelt het:

"Toen de engelen waren teruggegaan naar de hemel, zeiden de herders tegen elkaar: 'Laten we naar Betlehem gaan om met eigen ogen te zien wat er gebeurd is en wat de Heer ons bekend heeft gemaakt.'

Ze gingen meteen op weg, en troffen Maria aan en Jozef en het kind dat in de voederbak lag." (Lucas 2:15,16)

Het heeft de herders ongetwijfeld heel erg geraakt dat ze het precies zo aantreffen als de engel het had gezegd namens God de HEER. Ze zijn er zeer door bemoedigd, omdat een tastbaar bewijs kregen van de betrouwbaarheid van het woord van God. Daar gaan ze dan ook van vertellen aan de mensen die ze de volgende dagen tegenkomen in Betlehem en omgeving. Vast ook aan de mensen in het boerenbedoeninkje waar Jozef en Maria ook onderdak hebben gevonden.

Ze vertellen, want het gaat immers om goed nieuws dat heel het volk met blijdschap zal vervullen. De herders kunnen het niet stilhouden en ze mogen het niet stilhouden.

Het moet door hen heengegaan zijn toen ze het kind in de voederbak aantreffen:

'Dat is hem! Dat is het kind waarover de engel ons verteld heeft. Dat is de geboren redder, de gezalfde Heer.'

Dat raakt ons ook. Ja toch, broeder, zuster, jongen, meisje?

Komt laten wij aanbidden, die Koning.

En de engelenlof wordt de lofzang van mensen:

*"Eer aan God in de hoogste hemel
en vrede op aarde voor alle mensen die hij liefheeft."*

Amen.